

INTEROFFICE MEMORANDUM
MEMORANDUM INTERIEUR

TO :
A : PERS, SWED LOG, NAQOURA

DATE : 890523

THROUGH :
S/C DE :

REFERENCE :

FROM :
DE : SWED ENG COY, STAB/SB GRP

SUBJECT : SIGNALIST 815 HINDHEDE
OBJET :

LEA02 - 206-06

På grund av rådande situation på signal center vid SWED ENG COY i Jwayya ber vi härmed att få presentera följande beskrivning av 815 Hindhede:

- Hans uppträdande är arrogant i alla lägen mot både gruppmedlemmar och övriga på kompaniet. Mot befäl har han dock en annan attityd.
- Hans svar på frågor är övervägande hånfulla och i en överlägsen ton, vilket gör att gruppmedlemmarna och andra hellst inte vill fråga honom till råds.
- Han har inte förmågan att lyssna till andra och ta saklig kritik.
- Han kan aldrig erkänna ett misstag utan lämnar alltid förklaringar, som inte stämmer med verkligheten, trots att klara bevis finns.
- Han har inte rätt inställning till jobbet och klarar inte av att ha flera bollar i luften samtidigt. Vid stress situationer blir han väldigt spydig till följd av den begränsade kapacitet han har, vilket då går ut över sambandet med våra transporter.
- Han kan inte selektera arbetet på signal center och tar egna initiativ rörande saker som han inte har med att göra och i

samband med det överskrider han ofta sina befogenheter.

- Han har svårt att inse vilken uppgift han har här på kompaniet och sätter sig gärna, på grund av sin furirsgrad, över de andra i gruppen och då med en "besserwisser" attityd.
- Han har, trots att han utförligt informerats om förbud för kommenderad signalist att lämna campen, vid ett flertal tillfällen brutit mot detta.
- Han har ofta dålig kontroll över konvojer, bryter samtal, bl a Sverige samtal, har missat helikoptrar, samt även, vilket bekräftats, avlyssnat samtal över telefonväxeln.

Vi bedömer honom som klart olämplig att tjänstgöra i stabs/sb gruppen, varför han ~~omedelbart~~, utan fördröjning, måste lämna oss.

Som privatperson utanför tjänsten är han mycket svår att umgås med. Han lever i en egen värld skapad av honom själv och försöker med verbala svängningar även dupera sina kamrater att tro på det han säger. Han har ett mycket övertygande sätt att redogöra för saker och ting, men när man känner honom är han lätt att genomskåda och man ser hur han förvränger allting. Detta gör att vi även ser det som en omöjlighet att ha honom kvar på kompaniet.

Då problemet vid ett flertal tillfällen tagits upp med både pers avd och bat C, ser vi det som synnerligen olyckligt om bollen än en gång skall sparkas tillbaka till SWED ENG COY. Vi hoppas och tror nu på en radikal förändring då situationen håller på att gå oss ur händerna. Personalen mår dåligt av situationen och tankar finns att avbryta kontrakten om inget positivt omgående händer.

Med hälsning

STABS/SB GRUPPEN, STAB/TROSS PLUT, SWED ENG COY L 100.

Från: Furir L 100 815 Mats Hindhede
Svenska FN-kontingenten, Libanon

Naqoura 1989-06-12

Till: C persavd/major Järsenholt
Svenska FN-kontingenten, Libanon

Kommentarer till skrivelsen "Signalist 815 Hindhede"

Inledningsvis vill jag klargöra att ovannämnda skrivelse kort sagt utgör en samling förtal av undertecknad, förtal av ett slag som enligt mitt förmenande är straffbart enligt svensk lag.

Av olika skäl önskar ett antal medlemmar i ingenjörkompaniets stabs- och sambandsgrupp att jag skall lämna gruppen och kompaniet, vilket ju skedde redan 1989-06-07, innan jag hade fått möjlighet att ta del av ovannämnda skrivelse. Dessa skäl är dock inte beskyllningarna i skrivelsen av den enkla anledningen att dessa beskyllningar är en blandning av grova verklighetsförvanskningar och rena lögnar.

Enligt mitt förmenande önskar ovannämnda gruppmedlemmar bli kvitt min närvaro främst på grund av att min duglighet som FN-soldat och min FN-erfarenhet från 91L och 92L upplevs som ett hot mot deras egen självhävdelse. Bland ingenjörkompaniets övriga plutoner torde man lätt kunna finna vittnen som kan intyga att flera medlemmar i stabs- och sambandsgruppen har ett ovanligt stort behov av att hävda sig. Detta gäller särskilt menige Lars Olofsson, som med all sannolikhet var den som först krävde att jag skulle lämna gruppen. Gruppchefen, fänrik Per Sonnbäck, och sambandsbefälet, furir Torbjörn Carlsson, har därefter givit sitt passiva stöd åt detta krav, delvis av ren bekvämlighet. Vid ett val mellan Lars Olofsson och mig var det uppenbart att det skulle medföra mindre komplikationer att flytta mig. Man har senare låtit påskina att det skulle finnas en motvilja mot min närvaro även bland kompanimedlemmar utanför stabs- och sambandsgruppen. Detta påstående saknar verklighetsförankring, vilket framgår av det faktum att jag har många goda vänner bland övriga grupper och plutoner på kompaniet.

I ovannämnda skrivelse redovisas en beskrivning av min person och tjänsteutövning som huvudsakligen sammanfattas i nio punkter. Jag avser nu kommentera innehållet i dessa nio punkter. Till att börja med kan man notera den totala frånvaron av konkreta exempel på klandervärt beteende i de första sju punkterna.

Punkt 1: Jag förnekar att mitt uppträdande mot övriga kompanimedlemmar är eller har varit "arrogant i alla lägen". Enligt mitt förmenande är detta påstående dels lögnaktigt, dels en förolämpning. Jag förnekar vidare att mitt uppträdande mot övriga kompanimedlemmar har skiljt sig vad avser över- och underordnade i större utsträckning än vad som är brukligt. Detta påstående är ett oberättigat försök att låta påskina ett föraktligt drag hos min person.

Tvärtom har jag under mina sex veckor i Jwayya enligt mitt förmenande uppträtt kamratligt, hänsynsfullt och korrekt i allt väsentligt, vilket bl.a. torde kunna intygas av det flertal goda vänner jag fick bland t.ex. kokgruppen, trossgruppen och vaktgrupperna.

Punkt 2: Till att börja med har jag sällan blivit tillfrågad om något av övriga gruppmedlemmar, eftersom flera av dem avsiktligt har gått in för att frysa ut mig. Att jag övervägande skulle ha svarat "hånfullt" på de frågor jag trots allt har fått är ett absurt påstående. Tvärtom har jag, trots ett arrogant eller t.o.m. hotfullt tilltal från andra gruppmedlemmar, alltid svarat med en artighet och ett tålamod som jag tror många skulle haft mycket svårt att mobilisera i samma situation.

Punkt 3: Om påståendet vid punkt 2 var absurt, så saknas ord för att beskriva påståendet vid punkt 3. Under sex veckor i Jwayya har jag lyssnat ytterst uppmärksamt till andra och funderat över kritik (trots att den mycket sällan har varit saklig) i en utsträckning som de flesta andra FN-soldater inte gör under sex månader.

Under andra veckan höll hela stabs- och sambandsgruppen ett möte under bortåt en timme i plutonchefens regi och med hans närvaro. På detta möte fick jag lyssna länge och väl till olika missnöjesyttringar, som jag också besvarade i de fall missnöjet rörde mig. Jag svarade lugnt och utförligt, vilket de närvarande borde kunna dra sig till minnes.

Jag skulle kunna ge ett flertal andra exempel som visar varför påståendet vid punkt 3 är fullständigt orimligt, men nöjer mig med detta.

Punkt 4: Jag har till att börja med inte gjort mig skyldig till misstag i högre grad än övriga gruppmedlemmar, snarare tvärtom. I de fall jag har begått misstag har jag dock villigt erkänt dem. Ett exempel är ovannämnda gruppmöte, då jag utan omsvep erkände det fåtal misstag som lades mig till last.

Att jag alltid skulle lämna förklaringar som saknar verklighetsförankring "trots att klara bevis finns" är ett påstående som jag ställer mig fullständigt frågande inför. När jag har ansett att jag behövde förklara mig här jag gjort detta på ett utförligt och välmotiverat sätt. För övrigt förstår jag inte vilka "klara bevis" som åsyftas. Klara bevis för vad? Förstår författaren själv vad han skriver om?

Punkt 5: Påståendet att jag "inte har rätt inställning till jobbet" är svårt att bemöta, eftersom författaren inte avslöjar vad han anser är "rätt inställning". Jag kan bara säga att jag tycker mycket om arbetet som signalist och att min inställning till jobbet därmed är i grunden positiv.

Därefter radar författaren upp tre nedlåtande omdömen om min duglighet: jag klarar inte av att ha flera bollar i luften samtidigt, jag blir spydig när jag blir stressad och jag har en "begränsad kapacitet". Min kommentar till dessa omdömen (som inte är något annat än förolämpningar utan saklig grund) blir: varför blev jag kursetta på hela Flygvapnets telefonistutbildning under omgång 813? Varför fick jag vitsorden 10-9-9 när jag muckade som sambandsgruppchef för sex år sedan? Varför kommenterade mitt befäl på F 10 att han hade satt högre vitsord "om det inte var för att ingen har fått det förut"? Varför fick jag vitsorden 10-7-9 efter två FN-bataljoner som stabsbiträde i Jwayya med den extra uppgiften att vara fältpostombud? Varför uttryckte dåvarande fältpostcheferna Alterlo och Jonsson stor tillfredsställelse med mitt sätt att lösa denna extra uppgift? För att jag har en "begränsad kapacitet"?

För övrigt skulle jag kunna hänvisa till åtskilliga andra kompanimedlemmar, som torde kunna intyga att de har en avsevärt annorlunda uppfattning om mina egenskaper som signalist.

Punkt 6: Här påstås först att jag inte kan "selektera" arbetet på Signal Center. Jag förmodar att författaren menar att jag inte har vett att begripa vad som är mina arbetsuppgifter och vad som är andras. Detta är ett fullständigt obefogat påstående. Tvärtom har jag varit mycket noga med att inte försöka bestämma hur arbetet skall utföras, varken mitt eget eller andras. Liksom många andra har jag någon gång kommit med förslag till förbättringar, men då har det rört sig om förslag och ingenting annat, vilket jag tydligt har betonat. Arbetsuppgifterna på Signal Center är mycket klart definierade och väl avskiljda från t.ex. stabsexpeditionens arbetsuppgifter. Jag ställer mig fullständigt oförstående till påståendet att jag skulle ha försökt utföra någon annans arbete.

I ett fall kan jag medge att jag i någon mån har överskridit mina befogenheter. Kl. 23.30 en kväll kom fänrik Sonnbäck in på Signal Center och lämnade en handskrivna text på engelska, som så snart som möjligt skulle sändas till UNIFIL OPS per TTY (en slags fjärrskriftsapparat). Därefter meddelade han att han gick och lade sig. När jag en stund senare var i färd med att skriva ned den handskrivna texten på TTY-apparaten upptäckte jag två eller tre mycket iögonfallande grammatiska fel som jag rättade, dock utan att på något sätt förändra textens ordval eller betydelse. Dagen efter fick jag ovett av fänrik Sonnbäck för detta tilltag. Han ansåg att jag borde ha sänt den felaktiga texten, eftersom jag inte hade befogenhet att ändra så mycket som en bokstav. Jag medger nu liksom då att jag i och för sig inte hade denna befogenhet. Jag anser däremot inte att mitt handlande motiverade en sådan reaktion från fänrik Sonnbäck.

För övrigt förnekar jag bestämt att jag någonsin skulle ha överskridit mina befogenheter i tjänsten som signalist.

Punkt 7: Jag var fullständigt införstådd med vilken uppgift jag hade som signalist på ingenjörkompaniet. Att påstå något annat är befängt. För övrigt hänvisar jag till mina kommentarer till punkt 6. Att jag någon enda gång skulle ha ens försökt att utnyttja min furirsgrad till att "sätta mig över" någon annan i gruppen är lögn och förbannad dikt. När och på vilket sätt skulle detta ha skett? Författaren ger inga exempel därför att det existerar inga exempel. Jag var fullständigt på det klara med att min befattning som signalist egentligen var avsedd för en menig och att denna befattning inte medför några befogenheter utöver vad som tillfaller en menig.

Punkt 8: Jag har aldrig lämnat campen under kommendering utan att ordna en ersättare, ett tillvägagångssätt som andra i gruppen också har använt. Däremot har minst en annan medlem i gruppen vid flera tillfällen försummat vad som åligger honom när han är kommenderad och vid ett tillfälle låtit mig arbeta elva timmar i sträck när han skulle ha avlöst mig efter åtta timmar.

Punkt 9: Påståendet att jag har dålig kontroll över transportererna i AO:t är minst sagt falskt, eftersom sanningen är den att jag förmodligen är den medlem i gruppen som har ansträngt sig mest för att upprätthålla en godtagbar kontroll över transporterernas rörelser, vilket berörda parter hos t.ex. ingenjör- och maskinplutonen torde kunna intyga. Att jag under mina första två veckor bröt tre Sverige-samtal

kan jag lätt medge, eftersom jag dels vet att övriga medlemmar i gruppen också har brutit ett antal Sverige-samtal, dels vet att anledningen till alla dessa brutna Sverige-samtal helt enkelt är en brist i utbildningen på FNS, där vi inte tränade på denna typ av samtal. Några andra samtal har jag aldrig brutit.

Att jag skulle ha "missat helikoptrar" är ren lögn. Det är inte ett dåligt underbyggt påstående. Det är ren lögn. Jag har aldrig försummat att anropa Italair under deras inflygning. Att passa Italairs tider sitter för övrigt i ryggmärgen på mig, eftersom jag har varit fältpostombud i Jwayya i ett år.

När det gäller avlyssning av samtal vill jag till att börja med klargöra att jag aldrig vid något tillfälle har lyssnat på ett pågående telefonsamtal för att utröna vad som sägs under själva telefonsamtalet. Däremot måste man som växeltelefonist förvissa sig om att den uppringande parten får kontakt med rätt person. När så har skett har jag alltid slutat att lyssna omedelbart. Att jag har "avlyssnat samtal över telefonväxeln" är ännu ett lögnaktigt påstående. Vem har "bekräftat" detta och vad är i så fall "bekräftat"?

Efter dessa nio punkter med en lika verklighetsfrämmande som vedervärdig blandning av lösa beskyllningar, insinuationer, förolämpningar och rena lögner fortsätter författaren med ett stycke där han försöker beskriva mina egenskaper som "privatperson utanför tjänsten". Där sägs bl.a. att "han lever i en egen värld skapad av honom själv" och att "när man känner honom är han lätt att genomskåda och man ser hur han förvränger allting". Min spontana reaktion inför detta nonsens är en viss oro beträffande författarens mentala hälsa. För övrigt kan jag bara hänvisa till omdömen från mina FN-kamrater i andra grupper och i tidigare FN-bataljoner. Flera av mina kamrater från 91L och 92L tjänstgör för närvarande i Naqoura. Deras omdömen torde bära föga likhet med ovanstående strunt.

Det skulle inte bereda mig någon svårighet att sammanställa en betydligt mera sanningsenlig men föga smickrande beskrivning av t.ex. Olofssons, Nyströms och Sonnäckes insatser som FN-soldater vid ingenjörkompaniet. Jag sparar dock detta till ett annat tillfälle.

Avslutningsvis vill jag betona att min skrivelse inte är ett försök att ge en heltäckande skildring av vad som utspelade sig under mina sex veckor på stabs- och sambandsgruppen i Jwayya. En sådan skildring tarvar en särskild skrivelse. Här har jag inskränkt mig till att bemöta beskyllningarna i den icke-undertecknade skrivelsen från "stabs/sb gruppen".

Denna icke-undertecknade skrivelse innehåller påståenden som jag anser vara djupt kränkande. Jag överväger att undersöka möjligheterna att låta saken prövas juridiskt i Sverige.

Att låta en sådan skrivelse ligga till grund för ett beslut att avsluta min FN-tjänstgöring i Libanon finner jag naturligtvis fullständigt orimligt.

Naqoura som ovan

Mats Hindhede

Mats Hindhede